

ŽUPNE OBAVIJESTI

4.4. **PONEDJELJAK** – 7:30 sati: + Skupnjak Ivan god., Marija i ob.; Dragutin i Snježana Hižak

5.4. **UTORAK** – 7:30 sati: + Gospi od Brze Pomoći – na nakanu

6.4. **SRIJEDA** – 7:30 sati: + Kajgo Mande

7.4. **ČETVRTAK** – 7:30 sati: + Novosel Petar, Okun Ružica, ob. Miklobušec

8.4. **PETAK** – 7:30 sati: + Tropšek Marijan, Cecilija, braća Tropšek; Štefica Poljak

– 18:30 sati: **pobožnost križnog puta**

– 19:00 sati: **Žalosni petak – nastup župnog zbora i katedralnog orguljaša**
Višeslava Jaklina

9.4. **SUBOTA – 19:00 sati: skupna sveta misa:** + Miščević Katarina god., Milovan; Jerešić Pavao i Kata; + Pintarić Paola, Marko i Branko; + Špiranec Stjepan, Ivan i rod., zahvala Majci Božjoj i Svima Svetima; + Ivica god. i Biserka Tuđan; + Mlakar Petar god., Ćiril i Katarina; + Kosec Mijo, Terezija i sinovi; + Juriša Ljuba i Đuro; + Mišak Marija god.; + Kosec Ana god. i Dragutin; rod. Novoselec; + Smodek Ivan, Zvonko; Žmuk Ivka i Ivan; + Tuđan Ivica god., rod. i braća Sušec; + Herak Mirko god. i Slavica, Tuđan Mladen; + Sačić Stanislav god., Brankica, Vladimir i Slavica; + Lacko Božidar god. i Josip; + Novosel Dragica god., Pavla (ž.), ob. Novosel; + Govedić Dragica, Vjekoslav, Pintarić Biserka; + Jagačić Stjepan i Ivanka, Đopar Josip; + Marija Vugrinec i Pavličević Anica; + Mikulić Gabrijela god. i Branimir; + Mikulić Terezija god., Ivan i Vladimir; Jelka i Dragutin; + Stjepan Grozdek i rod., za ozdravljenje; + Jajalo Ilija i Anđa; + Skupnjak Vlado i rod., Božić Franjo i Dragica; + Tenšić Vjekoslava

10.4. **CVJETNICA – NEDJELJA MUKE GOSPODnje**

– 7:30 sati: + župna sveta misa

– 10:00 sati: + Mišak Ivka, Govedić Štefica i Tomislav

– 15:00 sati: **križni put po Trnovcu (u slučaju kiše – u župnoj crkvi)**

- TISAK: župni listić; Glas koncila, Glasnik Srca Isusova i Marijina
- **sutra (ponedjeljak, 4.4.) od 8:30 sati** obilaziti ću starije i bolesne po župi.
- **u ponedjeljak u 19:00 sati:** sastanak Župnog pastoralnog vijeća.
- **u ponedjeljak od 18:00 sati u pastoralnom centru naš župni Caritas organizira uskrсну radionicu.** Izrađeni predmeti (pisanice) prodati će se sljedeće nedjelje, a vaš dar će ići kao pomoć djeci iz Ukrajine koja su u našem kraju.
- do sljedeće nedjelje traje akcija župnog Caritasa: skupljanje **trajnih živežnih namirnica** ili **higijenskih potrepština** za one koji su u potrebi. Hvala svima koji ste se velikodušno odazvali!
- **proba župnog zbora:** u srijedu u 20:00 sati.
- **na Cvjetnicu: blagoslov grančica:** Grančice ćete moći nabaviti na ulazu u crkvu od članova našega KUD-a „MAK“ uz dobrovoljni prilog za KUD, kao što je to bilo uobičajeno prošlim godinama. Blagoslov grančica na misi u 7:30 sati bit će na ulazu u crkvu. Na misi u 10:00 sati, **u slučaju lijepog vremena,** blagoslov će biti u atriju pastoralnog centra, nakon kojeg ćemo u procesiji krenuti u župnu crkvu.

ŽUPNA KATEHEZA: - **prvopričesnici:** petak, 14:30 sati: **3.b razred**
- **križmanici:** petak, 15:30 - 8.a raz; petak 16:15: 8.b raz.
- **5.a raz.:** u utorak u 15:30 sati; **5.b raz.:** u utorak u 16:15 sati.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
travanj, 2022.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIV.

Broj 19 (690)

3. travnja 2022.

PETA KORIZMENA NEDJELJA

Prvo čitanje: Iz 43,16-21

Psalam: Ps 126,1-6

Drugo čitanje: Fil 3,8-14

Evangelje: Iv 8,1-11

**Hvala svima koji ste se uključili
u sinodski hod u našoj župi!**

U mjesecu ožujku preminuli su naši župljani: Marija Hobšeter r. Skupnjak (r. 1934.); Stjepan Mišak (r. 1955.); Francika Vukalović r. Ceglec (r. 1946.); Vječeslav Žmuk (r. 1934.). Pokoj vječni nek' im daruje Gospodin!

*Vrata Nebesa vrlo su niska – samo ponizni mogu ući kroz njih.
— Sv. Elizabeta Seton (1774. – 1821.)*

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Peta je korizmena nedjelja. Već polako idemo prema kraju i vrhuncu korizme. Ovo razdoblje od 5. korizmene nedjelje do Vazmenog trodnevlja je takozvano vrijeme „duboke korizme“ u kojem na poseban način razmatramo Kristovu muku i sebe pronalazimo u njoj. Kako bi se to još jače naglasilo, križevi u crkvama su zastrti kako bi se na izvanjski način prikazala Isusova samoća i šutnja.

U evanđelju (Iv 8, 1-11) Isus također malo govori, tek tri rečenice. Pismoznanci mu i farizeji dovode ženu koja je uhvaćena u preljubu i po Mojsijevom Zakonu ona je trebala biti kamenovana. Evanđelist Ivan nam odmah daje i razlog tog njihovog postupka, „samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti.“ Farizeji i pismoznanci su pred Isusa uvijek postavljali pitanja da bi ga iskušali, ali je Isus uvijek tako odgovorio da je njima dao razmišljati. A sada pred njega dovode ženu kojoj se radi o životu. Isus poznaje Mojsijev Zakon i zna da će se žene uhvaćene u preljubu kamenovati. Isusovi su neprijatelji čekali njegov odgovor, ako će reći da ju ne smiju kamenovati optužit će ga za nepoštivanje Zakona, a ako kaže da ju kamenuju neće biti ništa bolji od njih. Isus šuti. Ništa ne odgovara jer zna da su njihove nakane pokvarene, zle. Isus im odgovara samo jednom rečenicom: „Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen.“ I kaže dalje evanđelist da su se počeli razilaziti.

Isusovi su protivnici doveli ženu zbog grijeha, vidjeli su u njoj grešnicu, a svoje grijeha i svoj način života nisu vidjeli. Tobože vrše Zakon, a htjeli su ubiti ženu bez suđenja, jer kasnije ju Isus pita: „Zar te nitko ne osudi?“, a ona mu odgovara: „Nitko, Gospodine.“ Ti su ljudi vidjeli drugoga i njegove greške, a na svoje su zažmirili. Lakše je ukloniti javnog grešnika, nego neku svoju neurednu sklonost i navezanost na grijeh. Lakše je uprijeti prstom na drugoga, nego na sebe i svoje grijeha. Ali tu je i Isus koji ne upire prst ni na koga. Zna i žene grijeha i grijeha onih koji su ju osuđivali, ali ne upire prst ni u koga, nego njime piše po zemlji. Piše oslobađajući presudu i zakon milosti i milosrđa Božjega kojeg je došao donijeti čovječanstvu. Tim ih je pisanjem podsjetio da neka najprije iz svoga srca očiste grijeha i prljavštine, a ne da ih zamotavaju u riječi Božjega Zakona danog Mojsiju.

Isus daje ženi, farizejima, pismoznancima, ali i nama novu priliku. Nikoga ne osuđuje, ni u koga ne upire prstom, nego nam daje novu priliku za popravak. Sad smo na vrhuncu korizmenog vremena i možda smo mnoge svoje odluke za poboljšanjem prekršili, ali nije kasno. Zagledajmo se u zastrt križ i dozovimo si u pamet koliko smo ga puta mi pokrili kako bismo pokrili tako i svoja nedjela. Križ neće ostati pokriven, a ni naši grijesi. Priznajmo ih sada, pođimo na svetu ispovijed jer nas naš Bog, naš milosrdni Otac tamo čeka da nam kaže što je rekao i ženi: „Ni ja te ne osuđujem. Idi i od sada više nemoj grijesiti!“

Počnimo ispočetka. Nikada se nemojmo umoriti i odustati od borbe protiv zla u našem životu. Jer nije problem pasti, problem je ne ustati. I neće nam Gospodin suditi po tome koliko smo puta pali, nego koliko smo se borili. Neka nas u našoj duhovnoj borbi i u našem hodu kroz ovo vrijeme vodi misao svetog Pavla iz poslanice Filipljanima (Fil 3,8-14): „što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu.“ Dao Gospodin da bude tako.

Dominik Hrupek

„BOŽE MOJ! ZAŠTO SI ME OSTAVIO?“

Kad je naš Gospodin izrekao svoju četvrtu riječ s Križa, zemlju je pokrila tama. Veli se doduše, da se prirode ne tiču naši jadi i brige. No ni sama priroda nije mogla ostati ravnodušna, nije mogla, a da se ne pobuni videći najveće zločinstvo, što ga je čovjek počinio, umorstvo Gospodara prirode. Kada je duša Boga utonula u mrak, pomračilo se i sunce, što ga je On stvorio.

Zaista, sve je bilo mračno! Dao je od sebe svoju Majku i svoga najmilijeg učenika, a sada ga je prividno ostavio i Bog. „Eli, Eli, lama sabahtani? Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?“ Te riječi, izrečene na tajanstvenom hebrejskom jeziku, izražavaju neprobnojnu i zatravljajuću tajnu, da je tu Bog ostavljen od Boga. Sin zove svoga Oca, Boga. Kako li to sada zvuči sasvim drukčije nego ona molitva, što ju je nekoć učio: „Oče naš, koji jesi na nebesima!“ Čini se da je Njegova čovječja narav na čudnovat, tajanstven način odijeljena od Njegova božanskog Oca, a da ipak nije odijeljena. Jer kako bi inače mogao govoriti: „Bože moj! Bože moj!“ No kao što nama oblaci mogu oduzeti svjetlost i sunce, kada naiđu ispred njega, a da sunce ostaje na nebu, moglo se također zbiti, da se u tom užasnom času, kada je On uzeo na sebe grijeha svijeta, ispred Njega sakrilo Očevo lice. Za svakoga je pojedinoga od nas trpio On tu muku i tu napuštenost, da ne zaboravimo, kako je strašno za čovjeka i za njegovu najnutarniju bivstvo biti lišen božanske utjehe i božanskog liječenja. Tu je bio izvršen čin najviše zadovoljštine za tri ljudske skupine: za one koji napuste Boga, za one koji sumnjaju u Božju prisutnost i za one koji su prema Bogu ravnodušni.

Ponajprije je ispaštao za one koji Boga ne priznaju, zatim za sve, koji su u ono tamno poslijepodne samo napola vjerovali u Boga, kao što i sada u tami noći samo napola u Njega vjeruju. Prinio je zadovoljštinu za sve, koji Boga poznaju, ali žive kao da nikada Njegovo ime nisu čuli; za sve, kojih je srce nalik na rub pura, na koji Božja ljubav pada samo da bude zgažena od svijeta. Otkupio je sve, kojih je srce kao kamenito tlo, na koje sjeme Božje riječi pada da ondje ubrzo opet usahne; trpio je za sve, kojih je srce slično trnju, na koje se Božja ljubav spušta da bude ugušena od briga ovoga svijeta. Bila je to zadovoljština za sve, koji su jednom vjerovali pa vjeru izgubili, koji su jednom bili sveci, a sada su grešnici. Tu je bio izvršen božanski otkupiteljski čin za svako skretanje od Boga, jer u onom trenutku, kada je Bog Njega prividno ostavio, kupio je On za nas milost da Bog nas nikada ne zaboravi.

Trpio je i ispaštao također za drugu skupinu ljudi, koja poriče Božju prisutnost, za kršćane koji više ne teže za Bogom kada ne osjećaju Njegovu blizinu, za sve kojima dobro znači isto što i ugodno, za sve skeptike počevši od onoga prvoga, koji je postavio pitanje: „Zašto je Bog to zapovjedio?“ Zadovoljio je za bolna pitanja svijeta mučena sumnjom, pitanja što glase: „Zašto postoji zlo?... Zašto Bog ne uslišava moju molitvu?“... „Zašto mi je Bog uzeo majku?“... „Zašto?“... Bog je sam izrekao Bogu taj „zašto“ i ispaštao je za sva ta pitanja.

I napokon je svojom napuštenošću od Boga zadovoljio za svu ravnodušnost ovoga svijeta koji živi kao da nikada nije bilo jaslica u Betlehemu ni križa na Kalvariji. Time je otkupio sve koji tresu kockarski rog, dok se odigrava drama Otkupljenja, sve koji sami sebe smatraju Bogom te vjeruju da su iznad svih dužnosti bogoštovlja i religije, da ih s Bogom ništa ne vezuje niti prema Njemu obvezuje. Uvjeren sam da je nakon ovih dvadeset vjekova Kristu postala mučnijom i bolnijom ravnodušnost modernoga svijeta nego što su bile boli na Kalvariji. Sigurno trnova kruna i željezni čavli nisu probijajući Tijelo našega Otkupitelja tako pekli kao što Ga peče i boli naša moderna ravnodušnost koja se doduše Kristu ne ruga, ali mu se i ne moli.